

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และเสนอแนะ

5.1 สรุป

จากการศึกษาข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 366 คน ทางด้านสถานภาพส่วนบุคคล พบว่า ส่วนใหญ่มีตำแหน่งครูและบุคลากรทางการศึกษาอันดับ 2 จำนวน 280 คน คิดเป็นร้อยละ 76.52 เป็นเพศหญิงจำนวน 256 คน คิดเป็นร้อยละ 69.95 มีอายุในช่วง 41 - 50 ปีจำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 40.98 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 291 คน คิดเป็นร้อยละ 79.50 มีสถานภาพสมรส จำนวน 286 คน คิดเป็นร้อยละ 78.14 มีบุตร 3 ถึง 4 คน จำนวน 220 คน คิดเป็นร้อยละ 60.11 และส่วนใหญ่ไม่มีผู้ที่อยู่ในอุปการะ จำนวน 187 คน คิดเป็นร้อยละ 51.10

สำหรับข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ รายได้ หนี้สิน และทรัพย์สิน พบว่า ในส่วนของรายได้ ส่วนใหญ่มีรายได้ประจำ 30,001 บาทต่อเดือนขึ้นไป จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 39.07 โดยเฉลี่ยมีรายได้ประจำคนละ 27,668.14 บาทต่อเดือน มีรายได้เสริมจำนวน 3,000 ถึง 6,000 บาทต่อเดือน จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 56.84 โดยเฉลี่ยมีรายได้เสริมคนละ 6,393.68 บาทต่อเดือน มีรายได้อื่นๆต่ำกว่า 10,000 บาทต่อเดือน จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 40.99 โดยเฉลี่ยมีรายได้อื่นๆคนละ 13,854.78 บาทต่อเดือน รวมแล้วส่วนใหญ่มีรายได้คนละ 30,001 บาทต่อเดือนขึ้นไป จำนวน 226 คน คิดเป็นร้อยละ 61.75 โดยเฉลี่ยแล้วมีรายได้รวมคนละ 35,422.30 บาทต่อเดือน ในส่วนของหนี้สินพบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 366 คน มีหนี้สิน โดยจำแนกเป็นหนี้สินเพื่อที่อยู่อาศัยจำนวน 179,285,963 บาท คิดเป็นร้อยละ 48.29 หนี้เพื่อซื้อยานพาหนะจำนวน 30,914,937 บาท คิดเป็นร้อยละ 8.33 หนี้เพื่อการลงทุนจำนวน 19,160,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 5.16 หนี้บัตรเครดิตจำนวน 4,848,700 บาท คิดเป็นร้อยละ 1.31 หนี้เพื่อการบริโภคทั่วไปจำนวน 41,739,212 บาท คิดเป็นร้อยละ 11.24 และหนี้อื่นๆจำนวน 95,311,977 บาท คิดเป็นร้อยละ 25.67 รวมแล้วมีหนี้สินทั้งสิ้น 371,260,789 บาท เฉลี่ยมีหนี้สินคนละ 1,014,373.74 บาท งดชำระเฉลี่ยคนละ 13,824.20 บาทต่อเดือน ในส่วนของทรัพย์สินโดยจำแนกเป็น บ้าน อาคารและที่ดิน มีอยู่จำนวน 316 คน ส่วนใหญ่มีมูลค่าตั้งแต่ 1,000,001 ถึง 3,000,000 บาท จำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 60.76 โดยมีมูลค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1,621,677.22 บาท ทรัพย์สินประเภทยานพาหนะ มีอยู่จำนวน 307 คน ส่วนใหญ่มีมูลค่าตั้งแต่ 500,000 ถึง 1,000,000

บาท จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 52.77 โดยมีมูลค่าเฉลี่ยเท่ากับ 524,058.63 บาท ทรัพย์สินประเภทเงินสด เงินฝาก ทุนเรือนหุ้น มีอยู่จำนวน 366 คน ส่วนใหญ่มีมูลค่าตั้งแต่ 100,000 ถึง 300,000 บาท จำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 45.08 โดยมีมูลค่าเฉลี่ยเท่ากับ 182,333.31 บาท ทรัพย์สินประเภททองคำ อัญมณี มีอยู่จำนวน 120 คน ส่วนใหญ่มีมูลค่าต่ำกว่า 40,000 บาท จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 44.16 โดยมีมูลค่าเฉลี่ยเท่ากับ 57,416.67 บาท และทรัพย์สินประเภทอื่นๆ มีอยู่จำนวน 88 คน ส่วนใหญ่มีมูลค่าตั้งแต่ 100,000 ถึง 500,000 บาท จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 65.91 มีมูลค่าเฉลี่ยเท่ากับ 299,204.55 บาท รวมแล้วมีทรัพย์สินเฉลี่ยคนละ 2,112,814.17 บาท

5.2 อภิปรายผล

จากการศึกษาการบริโภคของครูที่มีหนี้สินในจังหวัดพะเยา ได้ผลการศึกษาดังนี้

1. พฤติกรรมการบริโภค

พบว่าโดยรวมแล้วครูที่มีหนี้สินในจังหวัดพะเยามีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยคนละ 35,422.30 บาท ต่อเดือน โดยคิดเป็นร้อยละ 98.31 ของรายได้ และเมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์การจัดสรรรายได้ของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ปรากฏว่าการจัดสรรรายได้ของครูเพื่อค่าใช้จ่ายในครอบครัวโดยรวมแล้วต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะว่าเกณฑ์ที่สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนดมาเพื่อเป็นแนวทางในการใช้จ่ายของครู ยังไม่ครอบคลุมการใช้จ่ายของครูครบทุกด้าน จากการศึกษาค่าใช้จ่ายของครูยังพบว่าครูมีค่าใช้จ่ายที่นอกเหนือจากเกณฑ์ ได้แก่ ค่าใช้จ่ายเพื่อชำระหนี้ ค่าใช้จ่ายด้านสังคม เช่น การบริจาค การทำบุญต่างๆ และค่าใช้จ่ายอื่นๆ เช่น การศึกษานูทรหลาน ค่าเลี้ยงสัตว์ ค่าประกันชีวิต ค่าสมาชิกสมาคมต่างๆ และค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด

สำหรับการศึกษาพฤติกรรมการบริโภคต่อรายได้ พบว่าค่าความโน้มเอียงเฉลี่ยในการบริโภคโดยรวมที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.98 สามารถอธิบายได้ว่า รายได้ 1 หน่วยถูกใช้ไปเพื่อการบริโภค 0.98 หน่วย และค่าความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายของการบริโภคโดยรวมที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.804 สามารถอธิบายได้ว่า ถ้ารายได้เปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วย จะทำให้การบริโภคเปลี่ยนแปลงไป 0.804 หน่วยในทิศทางเดียวกัน

2. การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริโภค

จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริโภคของครูที่มีหนี้สินในจังหวัดพะเยา ได้แก่ ปัจจัยทางด้านจิตวิทยาและปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อม พบว่าปัจจัยด้านจิตวิทยามีคะแนน

เฉลี่ยเท่ากับ 0.63 จัดได้ว่ามีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการบริโภคในระดับปานกลาง โดยปัจจัยทางด้านจิตวิทยาที่มีอิทธิพลต่อการบริโภคมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านการรับรู้ในคุณสมบัติของสินค้าหรือบริการ รองลงมาคือปัจจัยด้านความเชื่อ สำหรับปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.37 จัดได้ว่ามีผลกระทบต่อพฤติกรรมการบริโภคในระดับปานกลาง โดยปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการบริโภคมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านครอบครัว รองลงมาคือปัจจัยด้านวัฒนธรรมการบริโภค เมื่อเปรียบเทียบปัจจัยทั้งสองด้านแล้วพบว่าปัจจัยทางด้านจิตวิทยามีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการบริโภคของครูที่มีหนี้สินมากกว่าปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อม

3. การศึกษาปัญหาที่เกิดจากการมีหนี้สิน

พบว่า โดยรวมแล้วการมีหนี้สินจะก่อให้เกิดปัญหาในระดับปานกลาง และปัญหาที่เกิดขึ้นมากที่สุด คือ ปัญหาขาดสภาพคล่องทางการเงิน มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 1.33 ซึ่งระดับคะแนนดังกล่าวจัดเป็นปัญหาในระดับปานกลาง รองลงมาคือปัญหาครอบครัว มีค่าเฉลี่ย 1.11 จัดเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

5.3 ข้อเสนอแนะ

1) ข้อเสนอแนะด้านนโยบาย

1.1) รัฐบาลควรมีการปรับโครงสร้างอัตราเงินเดือนของครูให้สอดคล้องกับสถานะเศรษฐกิจในปัจจุบัน

2.2) รัฐบาลควรคิดหาวิธีการในการรณรงค์ และปลูกฝังให้คนในชาติรู้จักการออมและใช้จ่ายอย่างประหยัด ประกอบกับสร้างจิตสำนึกให้เกิดการเปลี่ยนแปลงค่านิยมทางสังคมที่ฟุ่มเฟือย

3.3) ผู้บังคับบัญชาทุกระดับชั้นในแต่ละสังกัด จะต้องเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับผู้ใต้บังคับบัญชาและสามารถให้คำปรึกษา ช่วยเหลือ แนะนำ หาหนทางแก้ไขปัญหา ให้กับผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยความจริงใจ

4.4) ผู้บังคับบัญชาทุกระดับชั้นในแต่ละสังกัด จะต้องร่วมกันคิดจัดทำโครงการสร้างอาชีพเสริมให้ กับครูและครอบครัวแบบครบวงจรอย่างยั่งยืน

5.5) ผู้บังคับบัญชาทุกระดับชั้นในแต่ละสังกัดจะต้องสนองนโยบายของรัฐบาลอย่างจริงจัง ในการปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกให้ผู้ใต้บังคับบัญชาและครอบครัวรู้จักประหยัด รักการออม ขยันทำมาหากิน มีการวางแผนและวินัยการใช้จ่ายที่รัดกุม

6.6) สถาบันการเงินที่เป็นแหล่งสินเชื่อให้แก่ครูควรร่วมมือประสานงานกัน ในการจำกัดขอบเขตการกู้เงินของครู ให้อยู่ในขอบเขตที่เหมาะสมกับรายได้ เพื่อให้เหลือรายได้ สำหรับการใช้จ่ายในครอบครัวอย่างเพียงพอ

2) ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้างต่อไป

2.1) ควรจะมีการสำรวจข้อมูลด้านหนี้สินของครูจากสถาบันการเงินต่างๆ เพื่อนำมาประกอบการศึกษา

2.2) ควรขยายขอบเขตการศึกษาถึงครูที่ไม่มีหนี้สินด้วย เพื่อนำมาเปรียบเทียบ พฤติกรรมการบริโภคกับครูที่มีหนี้สิน

2.3) ควรปรับปรุงแบบสอบถามในส่วนของข้อมูลส่วนบุคคล และส่วนของ ค่าใช้จ่ายในการบริโภคให้เป็นแบบปรนัย เพื่อจะได้ข้อมูลที่ตรงกับความต้องการอย่างครบถ้วน และง่ายต่อการตอบแบบสอบถาม